

Hr. Eigil Andersen ville måske have foretrukket, at man så var gået og havde sagt: Godt, så vil vi heller ikke skaffe nogen gode redskaber, så vil vi ikke fjerne tavshedspligten. Så dumme forhandlere har Socialdemokraterne ikke.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Når man hører fru Pia Gjellerups tale her, står man og bliver lidt i tvivl om, hvorvidt Socialdemokraterne egentlig støtter lovforslaget med så meget, som der egentlig var i vejen.

Men jeg går ud fra, at det gør Socialdemokraterne i forlængelse af forløbet. Vi erindrer jo alle forløbet, hvor vi, som jeg har nævnt, på skrift skitserede vores hensigter, som de har været hele tiden. Det tilsluttede Socialdemokraterne sig så, og det er fint.

Jeg vil gerne spørge: Hvis Socialdemokraterne nu havde magt, som de har agt, ville de så benytte en sådan chance til at sætte det lokale selvstyre ud af kraft ved her at lovgive sådan, at de lokale politiske ansvarlige var bundet på hænder og fødder med hensyn til strukturændringer og forandringer i den offentlige sektor et langt stykke frem, ja, måske endda til første valgperiode? Er det det, vi kunne have set fra Socialdemokratiets side, hvis vi havde haft det forkerte flertal her i Folketinget?

Kl. 13.10

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Vi har fået væsentlige forbedringer i den aftale, vi har fået med regeringen. Vi har fået nogle forbedringer, som er stik modsat det, regeringen havde lagt op til. Så når hr. Leif Mikkelsen står her og siger, at vi tilslutter os nogle hensigter, er det simpelt hen et forsøg på at lyve over for vælgerne, hvilket jeg synes er uacceptabelt at forsøge på fra denne her talerstol. Det kan hr. Leif Mikkelsen gøre i en Venstrevælgerforening eller et forsamlingshus. Det er også dårlig skik, det er ikke nogen opfordring, men fra Folketingets talerstol er det direkte elendigt.

Bare det ene eksempel: Der står klart, at tillidsrepræsentanterne har tavshedspligt over for alt, hvad de måtte erfare, altså også over for den pågældende ansatte. Det ville være i strid med loven, om man gjorde det, der nu står i loven man må. Så god fornøjelse med at bilde andre ind, at vi bare har tilsluttet os noget, som regeringen har lagt op til.

Men vi mener, at vi kunne have gjort noget, der var betydelig bedre, hvis der havde været et flertal i Folketinget for det. Vi mener faktisk, at vi herindefra, samtidig med at vi lægger op til meget, meget, meget store flytninger af mange, mange mennesker og mange, mange opgaver, også skulle have påtaget os at sikre, at de medarbejdere, der skal lave alt arbejdet, faktisk ville kunne få ro i deres egen situation til at koncentrere sig om det arbejde, de skal lave for borgerne i forbindelse med omsorg, undervisning og service. Det er det, vi forlanger af dem. Nu skal de desværre også, og det er det, der ikke er blevet godt nok, bruge en del kræfter på deres egen situation.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Der er åbenbart ikke særlig snævre grænser, når fru Pia Gjellerup her på talerstolen står og beskylder andre for at lyve. Det mener jeg faktisk er særdeles stærke udtalelser. Det, jeg peger på, er jo, at fru Pia Gjellerup står og udtaler sig om det her lovforslag med en masse kritiske bemærkninger, og det må jo tolkes derhen, at det ikke er, som fru Pia Gjellerup ønsker sig.

Men virkeligheden er, at Socialdemokraterne stemmer for lovforslaget. Altså kan man lave det ræsonnement, at Socialdemokraterne tilslutter sig det forslag, vi havde lagt frem, med de hensigter det har. Der ville jo ikke være noget at være utilfreds med, hvis det var andre, der havde lavet det. Så jeg undrer mig stadig væk over, at jeg herfra skal beskyldes for at tale usandt. Det er helt urimeligt.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Synderen er nu altså ikke den, der griber en anden i at lyve.

Men forslaget er blevet meget bedre. Det er blevet ændret helt i forhold til den ambition, regeringen havde. Bl.a. er det meget, meget klart med hensyn til tavshedspligten og med hensyn til proceduren for, hvordan medarbejderne skal orienteres, hvordan de skal høres, og hvordan de skal have begrundelse. Det er fuldstændig uden for rækkevidde af det lovforslag, regeringen lagde frem.

Så vi er kommet nogle regulære skridt i retning af forbedringer, plus at staten er blevet forpligtet til at indgå tryktaftaler med sine ansatte. Den forpligtelse var der ikke. Hvorfor havde man ikke skrevet den, hvis man syntes, at